

РЕШЕНИЕ

№ 32821

гр. София, 08.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 16.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **12720** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Сила Груп Строй“ ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя си Й. Г. К., чрез адвокатско дружество „Б. и Т.“, регистрирано по фирмено дело № 41 / 2017 г. по описа на СГС, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 2, срещу РА № Р – 22220423005156 – 091 – 001 / 20.08.2024 г., издаден от Ф. С. Й. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. и Т. Н. В. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1458 от 07.11.2024 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

В жалбата е посочено, че оспореният РА е неправилен, издаден в противоречие на материалноправните разпоредби на закона и при съществено нарушение на процесуалните правила. Органите по приходите са тълкували определени факти и обстоятелства по начин, който противоречи на правилата на формалната и правна логика и който е довел до едно незаконосъобразно определяне на публични задължения за данъчнозадълженото лице.

Отказаното право на данъчен кредит по доставките от „Сет груп БГ“ ЕООД е мотивирано в ревизионния акт и в ревизионния доклад единствено на базата на съмнения за липса на реална доставка. Съмненията не са подкрепени с никакви конкретни доказателства, събрани от ревизиращите органи. Наличието на приемо – предавателен протокол – протокол СМР № 3 и договор са безспорно доказателство за предаването на услугите от доставчика на жалбоподателя и приемането на същите от „Сила Груп Строй“ ЕООД. Наличието на фактури и плащания по банка по тях е доказателство за издаването на първични счетоводни документи във връзка с

извършените доставки. В жалбата се посочват конкретни решения на СЕС.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В. Б..

Ответникът – Директор на дирекция „ОДОП“, редовно призован, представлява се от юрисконсулт М. С.. Иска от съда да остави жалбата без уважение. Оспореният РА е правилен и законосъобразен. Обръща внимание, че са касае за данъчна основа над петдесет хиляди лева и съответно ДДС над десет хиляди лева. Страните по договора са предвидили това плащане да се извърши в брой, което противоречи на законодателството. Суми над 10 000 лева се плащат само по банков път. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер съобразно материалния интерес по делото.

Софийска градска прокуратура не изпраща прокурор за участие в производството. Не изразява становище по съществото на спора.

Съдът, след като обсъди обясненията и възраженията на страните, и след като се запозна с писмените доказателства по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Дружество „Сила Груп Строй“ ЕООД е вписано в Търговския регистър на 11.05.2020 г. Регистрирано е по ЗДДС на 12.05.2020 г. „Сила Груп Строй“ ЕООД извършва строителство на други съоръжения, неклассифицирани другаде по договор от 06.10.2022 г. с възложител „Трейс Груп Холд“ АД, за обект: „Реконструкция на гърловините и коловозното развитие на гара С., изграждане на нова маршрутно – компютърна централизация и преустройство на контактната мрежа” и договор със същото дружество от 16.01.2023 г. за обект: „Модернизация на железен път, контактна мрежа и системи за сигнализация и телекомуникация в гара П. и изграждане на комуникационно – транспортен пробив под жп ареала на гара П.”, както и по договор от 09.05.2023 г. с „Чернев Клима Инженеринг” ЕООД, за обект: „Многофункционална жилищна сграда с апартаменти, фитнес и подземни гаражи в УПИ LX – 1511, 1512, кв. 60, местност „С.” – Д. II част район В.”. Жалбоподателят има издадено удостоверение от Камара на строителите в България за изпълнение на строежи втора група – строежи от транспортна инфраструктура и строежи трета и четвърта категория.

Със Заповед № Р – 22220423005156 – 020 – 001 / 25.08.2023 г., връчена на дата 13.09.2023 г. (по електронен път), изменена със Заповед № Р – 22220423005156 – 020 – 002 / 12.12.2023 г. и Заповед № Р – 22220423005156 – 020 – 003 / 11.01.2024 г., издадени от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД – 01 – 849 / 31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „Сила Груп Строй“ ЕООД за определяне на задължения за ДДС за периодите от 01.02.2023 г. до 31.07.2023 г.

Допълнително установените от органите по приходите спорни задължения за м. 05.2023 г. изцяло произтичат от непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 11 203. 80 лева по доставки, документирани с фактура № [ЕГН] / 12.04.2023 г., издадена от „Некст Къмпани” ЕООД и фактури с номера [ЕГН] / 26.04.2023 г., [ЕГН] / 25.04.2023 г., [ЕГН] / 19.04.2023 г., [ЕГН] / 26.05.2023 г., [ЕГН] / 05.05.2023 г., издадени от „Сет Груп БГ” ЕООД.

На дружество „Некст Къмпани” ЕООД е извършена насрещна проверка. В хода на ревизионното производство е установено, че жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит в размер на 92 000. 01 лева по 25 фактури, описани в РД и издадени от „Некст Къмпани” ЕООД. В крайна сметка е отказано частично правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 2037. 13 лева, за данъчен период м. 05.2023 г. по фактура № [ЕГН] / 12.04.2023 г.

В хода на ревизията е установено, че през м. 05.2023 г. жалбоподателят е упражнил правото на приспадане на данъчен кредит в размер 9 166. 67 лева по 5 фактури, описани на с. 15 в РА, като фактурите са издадени от дружество „Сет Груп БГ” ЕООД. Предмет на доставките са услуги –

СМР по договор. За доставките са изискани относими документи. Представене са 4 от фактурите, с изключение на фактура № [ЕГН] / 26.05.2023 г. Представен е договор с доставчика. По данни от информационната база на НАП е установено, че „Сет Груп БГ“ ЕООД няма действащи трудови договори за периода от 01.02.2023 г. до 31.07.2023 г. Липсват данни за изплатени доходи на лица по извънтрудови правоотношения (граждански договори) за 2023 г.

Органите по приходите приемат, че правото на получателя по доставката да приспадне като данъчен кредит начисления му данък е предпоставено от наличието на реално извършена доставка на стоки или услуги. Извършването на доставка е положителен факт и като такъв подлежи на доказване от задълженото лице, тъй като то черпи от това изгодни за себе си последици. Щом ревизираното лице сочи като доставчик издателя на съответните фактури, по силата на чл. 170, ал. 1 от АПК, негова е тежестта да докаже, че доставките са извършени именно от този икономически субект. Прието е от органите по приходите, че по отношение на доставчика на жалбоподателя „Сила Груп Строй“ ЕООД не са установени доказателства за наети работници, безспорно необходими за фактическото изпълнение на фактурираните работи, състоящи се основно от престиране на труд. Установена е, според органите по приходите, липсата на обективни критерии за избор на доставчика – търговски опит, препоръки за добре изпълнени други обекти и т. н. Твърдението на жалбоподателя, че от „Сет Груп БГ“ ЕООД са ползвани лица по граждански договори не намира опора в доказателствата по преписката.

Прието е, че в случая очевидно се цели привидно установяване на изпълнение на доставки, които не са реално извършени от сочения доставчик. Като резултат неправомерно е генериран и приспаднал данъчен кредит. Дружеството – жалбоподател „Сила Груп Строй“ ЕООД е възложило изпълнението на СМР на доставчика „Сет Груп БГ“ ЕООД, без да се увери, че същият може да го изпълни. В предходни периоди доставчикът е разполагал с един работник и един шофьор, но такива лица не са били назначени през ревизираните периоди. В случая се касае за услуги, които изискват престиране на труд от строителни работници и ползване на специализирана строителна техника, предвид описаните в приложения протокол за СМР № 3 дейности като изкоп с багер, ръчен изкоп, извозване на земни почви, полагане на пясъчна подложка, направа, преместване и разваляне на плътно укрепление, доставка на пясък, монтаж на канализационни тръби, направа и укрепване на път покрай земен изкоп и др.

Само по себе си посочването на ДДС във фактурата не може да обоснове право на приспадане на данъчен кредит за получателя. Фактурата, която не документира реално осъществена облагаема доставка на стоки, е с невярно съдържание. Издаването и използването от получателя за упражняване на право на данъчен кредит по фактура с невярно съдържание може да се счита за част от данъчна измама. Органите по приходите основават своята теза и на практика на Съда на ЕС, а именно – Решение от 07.12.2010 г. по дело С – 285 / 09 и Решение по дело С – 454 / 98, т. 62. Всички посочени дотук факти са довели органите по приходите до извода, че са налице всички предпоставки на жалбоподателя да се откаже право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 9166. 67 лева за доставките по 5 броя фактури, издадени от „Сет Груп БГ“ ЕООД. Същото се отнася и до част от доставките по фактура № [ЕГН] / 12.04.2023 г., издадена от „Некст Къмпани“ ЕООД.

В хода на съдебното производство е допусната, назначена и изготвена съдебно – счетоводна експертиза. За вещо лице е определена Н. М. М., Специалност: Икономика на промишлеността, Съдебно-счетоводен експерт.

Експертизата дава отговор на следните въпроси: а) отразени ли са спорните фактури в счетоводството на жалбоподателя и неговия доставчик, има ли осчетоводени разходи за изпълнението на тези услуги от изпълнителите им, приходи от заплащането им, обезпечеността

на страните по доставките – кадрова и техническа, във връзка с установяване или не на реални доставки по фактурите; б) включени ли са спорните фактури в справките – декларации за ДДС и в дневниците за продажби за съответните периоди на тези доставчици, начислен ли е данък върху добавената стойност от доставчиците, и отразен ли е като задължение към бюджета; в) извършени ли са разплащания по спорните фактури; г) използвани ли са получените доставки в независимата икономическа дейност на жалбоподателя; д) извършени ли са от жалбоподателя, в качеството му на изпълнител по договорите с неговите възложители, последващи доставки / реализация по спорните фактури; е) има ли съответствие на описаните количества и видове услуги по получените фактури с тези по последващите доставки / реализация; ж) има ли извършени доставки на услуги, които да са идентични (по вид и количество) с тези по фактурираните спорни доставки през проверявания период от други доставчик / доставчици ?

Според заключението на вещото лице, общият размер на непризнатия данъчен кредит за м. 05.2023 г. е в размер на 11203. 80 лева (2037. 13 лв. + 9166. 67 лв). Вещото лице е извършило проверка на представените хронологични регистри. Установило е, че в счетоводството на жалбоподателя спорните фактури, издадени от доставчиците „Некст Къмпани“ ЕООД и „Сет Груп БГ“ ЕООД са осчетоводени със следните записвания: за осчетоводяване на данъчната основа е дебитирана счетоводна сметка 602 – Разходи за външни услуги; начисленият във фактурите ДДС е осчетоводен по дебита на счетоводна сметка 4531 – Начислен ДДС на покупките; Общата стойност по всяка от фактурите е начислена като задължение към доставчиците („Некст Къмпани“ ЕООД и „Сет Груп БГ“ ЕООД) по кредита на счетоводна сметка 401 – Доставчици. Вещото лице е установило, че не е представен документ за извършено плащане по фактура № [ЕГН] / 12.05.2023 г. с данъчна основа 51666 лв. и ДДС 10333. 33 лв., издадена от „Некст Къмпани“ ЕООД. Издадените фактури от „Сет Груп БГ“ ЕООД са платени по банков път на изчерпателно посочени в табличен вид дати (л. 135 от делото). Плащанията са извършени чрез Paysera – литовска финтех компания за електронни платежни услуги за физически и юридически лица. От „Сила Груп Строй“ ЕООД е извършен трансфер на средства, като средствата са наредени от банковата сметка на дружеството в „Пощенска банка“ АД чрез Paysera. В основанието за плащането е записано: „Плащане по договор“. Вещото лице е посочило, че фактура № [ЕГН] / 12.05.2023 г., издадена от „Некст Къмпани“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], с данъчна основа 51666. 67 лева, ДДС 10 333. 33 лева и обща стойност 62000. 00 лева (по фактурата е отказано право на данъчен кредит в размер на 2037. 13 лева) е включена в дневника за продажби за данъчен период м. 05.2023 г. Вещото лице взема предвид ПИНП № П – 22221023224534 – 141 – 001 / 16.01.2024 г. От представения хронологичен регистър на „Некст Къмпани“ ЕООД за период от 01.05.2023 г. до 31.05.2023 г. е видно, че фактура № [ЕГН] / 12.05.2023 г. е осчетоводена в регистрите. Начисленият във фактурата ДДС е осчетоводен като задължение към бюджета, данъчната основа е осчетоводена като приход по сметка 703 „Приходи от продажби на стоки“.

Относно издадените от „Сет Груп БГ“ ЕООД фактури вещото лице не е установило данни дали те са включени в дневника за продажби.

За обект: „Реконструкция на гърловините и коловозното развитие на гара С., изграждане на нова маршрутно – компютърна централизация и преустройство на контактната мрежа“ – вещото лице е установило, че са издавани фактури на „Трейс груп холд“ АД.

За обект: „Многофункционална жилищна сграда с апартаменти, фитнес и подземни гаражи в УПИ LX – 1511, 1512, кв. 60, местност С. – Д. II част, район В., са издавани фактури на „Чернев клима инженеринг“ ЕООД.

Заключението на вещото лице С. Г. Д. – К. е прието в открито съдебно заседание на дата 16.09.2025 г. Заключението ще бъде подробно обсъдено в правните изводи на съда, заедно с

останалите доказателства по делото, съобразно чл. 202 от ГПК.

В резултат от приключилото ревизионно производство е издаден РА № Р – 22220423005156 – 091 – 001 / 20.08.2024 г., издаден от Ф. С. Й. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. и Т. Н. В. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. Отказано е признаването на данъчен кредит в общ размер на 11 203. 80 лева по доставки.

Ревизионният акт е оспорен по административен ред пред директора на дирекция „ОДОП“. Издадено е Решение № 1458 от 07.11.2024 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, с което РА е потвърден. Недоволен от този резултат жалбоподателят упражнява правото си да обжалва РА пред състав на АССГ.

При така установеното от фактическа страна, настоящият състав прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност, след проведено обжалване на РА по административен ред. Предметът на делото е по ЗДДС в частта на извършена корекция на правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 11 203. 80 лева за данъчен период м. 05.2023 г. (формирана като разлика между установената от органите по приходите дължима сума 12671. 04 лева и декларираната сума от данъчно задълженото лице: сума за внасяне в бюджета 1467. 24 лева) и лихва в размер на 1805. 57 лева (формирана като разлика между установената от органите по приходите лихва 2041. 03 лева и декларираната от лицето дължима лихва в размер на 236. 46 лева). Задълженията, под формата на отказано право на данъчен кредит, имат за източник доставки, документирани с фактура с № [ЕГН] / 12.04.2023 г. (частично), издадена от „Некст Къмпани“ ЕООД и фактури с номера [ЕГН] / 26.04.2023 г., [ЕГН] / 25.04.2023 г., [ЕГН] / 19.04.2023 г., [ЕГН] / 26.05.2023 г., [ЕГН] / 05.05.2023 г., издадени от „Сет Груп БГ“ ЕООД. В останалата част РА не се оспорва и е влязъл в сила.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи. Съдържа реквизитите, които са установени в чл. 120 от ДОПК. Оспореният РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Ревизионният акт е издаден чрез Информационната система „Контрол“ като електронен документ, подписан с КЕП от Ф. С. Й. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията, със сертификат номер: 664FD1FF5A862D9B, на дата 20.08.2024 г. и от Т. Н. В. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, със сертификат номер: 150a45c0044da6c9.

Информационната система „Контрол“ е софтуерно приложение за целите на контролната дейност в НАП, разработено и внедрено по силата на сключен договор в изпълнение на проект „Надграждане на системата за управление на приходите чрез разработване на софтуерно приложение за целите на контролната дейност в НАП – информационна система „Контрол“ по договор с УО на ОПАК № 10 – 31 – ЗС от 03.02.2011 г. Одобрено задание за разработка и развитие на ИС „Контрол“ е съгласно изискванията на Закона за електронното управление (ЗЕУ), Закона за киберсигурност (ЗК) и Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност (ЗУФСЗНС). Информационната система „Контрол“ записва всяко

едно действие на потребителите в хронология на действията, включително и времето на подписване и самият подпис, като използва системното време на сървъра на приложението.

Съдът намира, че издадените в хода на ревизионното производство документи са подписани с валиден КЕП. Според чл. 3, т. 12 от Регламент № 910 / 2014, за да може един електронен подпис да се счита за „квалифициран електронен подпис“, той трябва да отговаря на три кумулативни изисквания – да е „усъвършенстван електронен подпис“, който съгласно чл. 3, точка 11 от този регламент трябва да отговаря на изискванията, посочени в чл. 26 от същия; да е създаден от „устройство за създаване на квалифициран електронен подпис“, което съгласно член 3, точка 23 от този регламент трябва да отговаря на изискванията, предвидени в приложение II към същия регламент; да се основава на „квалифицирано удостоверение за електронен подпис“ по смисъла на член 3, точка 15 от Регламент № 910 / 2014. Съгласно тази разпоредба за това е необходимо въпросното удостоверение да бъде издадено от „доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги“ и да отговаря на изискванията, предвидени в приложение I към регламента (т. 43 от Решение на СЕС от 20 октомври 2022 г. по дело С – 362 / 21, Е.).

По делото са приложени удостоверения за валидност на КЕП. Съдът намира, че издадените в хода на ревизионното производство документи са подписани с валиден КЕП, при съобразяване на тълкуването, осъществено от СЕС по дело С – 362 / 21, Е..

Спорът между страните се свежда до това, осъществени ли са реално доставките по фактурите, издадени от „Некст Къмпани“ ЕООД и от „Сет Груп БГ“ ЕООД.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Съгласно чл. 69 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчик - регистрирано по закона лице, му е доставил, които стоки или услуги ще се използват за извършване на облагаеми доставки, а съгласно чл. 71 от ЗДДС лицето - получател, може да упражни правото си на данъчен кредит, когато притежава някой от документите, посочени в т. 1 - т. 9. Регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит данъка за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване на право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на конкретната доставка, по която е претендирано това право (по която е приспаднал данъкът в подадената справка-декларация), а не по всяка друга доставка на същата стока или услуга, осъществена между други лица в процеса на реализация на тази стока или услуга и представляваща предходна по отношение на процесната доставка. Ако наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга, е „неправомерно“ по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит.

Д. субект е този, който трябва да докаже наличието на предпоставките на ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури. Това следва от общия принцип за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна трябва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, и поради това, че данъчният субект претендира право на приспадане на данъчен кредит, то той е този, който трябва да докаже изпълнението на всички законови изисквания по чл. 86 от ЗДДС и реалното осъществяване на доставките по спорните фактури по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. В случая тази доказателствена тежест изрично е указана на жалбоподателя с определението за насрочване

на делото. (Определение № 1163 от 13.01.2025 г., получено лично от процесуалния представител на жалбоподателя на дата 15.01.2025 г.)

Установено е, че за ревизирия период, основната дейност на дружество „Сила Груп Строй“ ЕООД е да извършва строителство. Дружеството извършва строителство на други съоръжения, неklasифицирани другаде по договор от 06.10.2022 г. с възложител „Трейс Груп Холд“ АД, за обект: „Реконструкция на гърловините и коловозното развитие на гара С., изграждане на нова маршрутно – компютърна централизация и преустройство на контактната мрежа” и договор със същото дружество от 16.01.2023 г. за обект: „Модернизация на железен път, контактна мрежа и системи за сигнализация и телекомуникация в гара П. и изграждане на комуникационно – транспортен пробив под жп ареала на гара П.”, както и по договор от 09.05.2023 г. с „Чернев Клима Инженеринг” ЕООД, за обект: „Многофункционална жилищна сграда с апартаменти, фитнес и подземни гаражи в УПИ LX – 1511, 1512, кв. 60, местност „С.” – Д. II част район В.”. Жалбоподателят има издадено удостоверение от Камара на строителите в България за изпълнение на строежи втора група – строежи от транспортна инфраструктура и строежи трета и четвърта категория.

По отношение на доставка, осъществена от „Некст Къмпани“ ЕООД

По отношение на фактурата, издадена от „Некст Къмпани“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], органите по приходите са отказали право на данъчен кредит частично. Изложени са мотиви, че правото на данъчен кредит е фактически състав (сложен юридически факт). Първият и основен елемент на този състав е наличието на доставка. Прието е, че в хода на ревизията не са представени документи, които да доказват по безспорен начин осъществяването на доставка. Направен е извод, че от страна на „Некст Къмпани“ ЕООД не са разполагали с кадрови потенциал да осъществят доставките, предмет на спорните фактури. Човешкият фактор е от основно значение за реалността на доставките. Липсата на човешки ресурси води до извод, че издадените фактури не документират реални доставки. Дружеството цели да получи данъчно предимство, на което няма право. Съдът намира тези изводи за правилни, законосъобразни и съответни на събраните доказателства.

Предмет на доставките са услуги по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС в частност - различни строително - ремонтни дейности. Отказано е право на данъчен кредит частично по приемо – предавателни протоколи в общ размер на 2037. 13 лева. Посочената сума е част от фактура № [ЕГН] / 12.05.2023 г. Според органите по приходите, установени са количества СМР, за които е приспаднал данъчен кредит от „Сила Груп Строй“ ЕООД, но не са извършени последващи облагаеми доставки, и на основание неизпълнение изискванията на чл. 69, ал. 1 от ЗДДС частично не е признат данъчния кредит по приемо – предавателни протоколи.

Анализът е осъществен, като за основа се ползват представените от жалбоподателя приемо – предавателни протоколи. В случая подизпълнителят е изпълнил количество в по – малък размер. Този факт е установен по отношение на направа на кофраж за стоманобетонна конзола KG – 1 = 43 бр.; направа кофраж за стоманобетонна конзола С – 30С = 93 броя; направа кофраж за стоманобетонна конзола С – 40С – 150 броя (протокол от дата 09.05.2023 г.); направа армировка за стоманобетонна конзола KG – 1 = 43; направа армировка за стоманобетонни цокли С – 20d = 8; направа армировка за стоманобетонни пилоти Р – 456 = 388; полагане бетон клас С30 / 37 XF4 за бетонни цокли С – 20d = 8 бр.; полагане бетон клас С30 / 37 XF4 за бетонни цокли С – 40d = 21 бр. (протокол от дата 18.05.2023 г.). Отказано е право на данъчен кредит частично в данъчен период за месец май 2023 г. общо в размер на 2037. 13 лева.

По отношение на тези констатации на органите по приходите жалбоподателят не е изложил каквито и да било аргументи – в жалбата, респ. в хода по същество. Указания в тази насока са му

дадени още с определението за насрочване на делото. Органите по приходите са установили, че жалбоподателят е документирал получени услуги в по – голям обем и количество от този, който впоследствие е фактуриран към „Трейс Груп Холд“ АД. Този извод по никакъв начин не се опровергава в хода на развилото се съдебно производство. Тезата на органите по приходите се свежда до това, че се касае за стоки и услуги – направа на кофраж, армировка и полагане на бетон, които не могат да се използват за други обекти и установените разлики не са приети от възложителя. В тази насока е и заключението на вещото лице С. К.. Освен това, в заключението на вещото лице К. е посочено, че не са установени документи, които да доказват факта на плащането от страна на „Сила Груп Строй“ ЕООД. Не са представени документи, които да са различни от тези, представени в хода на ревизионното производство. Не са представени и нови доказателства. Действително фактът на плащането няма пряко отношение към реалността на доставката на услуга под формата на СМР. Но като не представя доказателства за плащането, жалбоподателят дори не прави опит да се справи с тежестта да докаже, че от страна на „Некст Къмпани“ ЕООД има реално осъществени СМР. Отказаното право на данъчен кредит е законосъобразно.

По отношение на доставките, осъществени от „Сет Груп БГ“ ЕООД

От органите по приходите е прието, че по отношение на доставчика на „Сила Груп Строй“ ЕООД не са установени доказателства за наети работници, безспорно необходими за фактическото изпълнение на фактурираните работи, състоящо се основно от прстиране на труд. Установено е, според органите по приходите, липсата на обективни критерии за избор на доставчика – търговски опит, препоръки за добре изпълнени други обекти и т. н. Твърдението на жалбоподателя, че от „Сет Груп БГ“ ЕООД са ползвани лица по граждански договори не намира опора в доказателствата по преписката.

Трябва да бъде посочено, че действително получателят на доставката няма задължение да установява материално-техническата и кадрова обезпеченост на своите доставчици, а само факта на осъществяване на доставките на услугите. Само поради единствения мотив за липса на кадрова и материална обезпеченост не може да се ограничи правото на получателя по доставка на услуги да приспадне данъчен кредит за услугите, ползвани за целите и в икономическата му дейност, при липса на данни за данъчна измама (Решение на Съда на ЕС по дело C-18 / 13). При липса на установена данъчна измама, посочените пропуски сами по себе си не могат да бъдат основание за отказ да се признае правото на приспадане на данъчен кредит. Отказът да се признае право на данъчен кредит поради това, че издателят на спорните фактури не разполага с кадрова обезпеченост да изпълни услугите противоречи на тълкуването на Директива 2006 / 112 / ЕО относно общата система на данъка за добавената стойност, дадено в решенията на СЕС по дела C-324/11 и съединени дела C - 80/11 и C - 142/11, според което добросъвестният получател по облагаема с ДДС доставка на стока или услуга не трябва да бъде санкциониран с отказ да му се признае право на приспадане на данъчен кредит поради недобросъвестност или нарушения от страна на неговия доставчик.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, материалноправна предпоставка за възникване на правото на данъчен кредит е наличието на действително извършена облагаема доставка на стока или услуга към лицето, посочено в данъчния документ като получател. Реалността на доставките на стоки/услуги е основополагаща за правото на данъчен кредит за получателя, поради което липсата на такава е основание това право да не възникне, съответно то е пречка законосъобразно да се упражни. В хода на съдебното производство не са представени достатъчно убедителни доказателства за реално осъществяване на фактурираните СМР. Не се оборва тезата на органите по приходите за липса на реалност на доставките. Налице е

документално оформяне на сделките, като има приложени договор и Протокол за СМР № 3 (Акт обр. 19), но от тях не може да бъде направен извод за реалност на доставката на услуга.

Според настоящия състав жалбоподателят не представя убедителни доказателства за реалност на доставките. Данъчно задълженото лице, което иска приспадане на ДДС трябва да докаже, че отговаря на предвидените за това условия. То е длъжно да представи обективни доказателства, че услугите действително са му били доставени от данъчно задължените лица за целите на подлежащи на облагане с ДДС негови сделки и по отношение на които то действително е платило ДДС. Тези доказателства могат да включват документи, държани от доставчиците на услуги. Такива доказателства не са представени от жалбоподателя.

Изводите си настоящата инстанция съобразява с обстоятелството, че редовното счетоводно отразяване на фактурите не представлява доказателство за реалност на доставката по същите. Действително вещото лице К. посочва, че в счетоводството на жалбоподателя спорните фактури, издадени от доставчика „Сет Груп БГ“ ЕООД са осчетоводени със следните записвания: за осчетоводяване на данъчната основа е *дебитирана* счетоводна сметка 602 – Разходи за външни услуги; начисленият във фактурите ДДС е *осчетоводен по дебита* на счетоводна сметка 4531 – Начислен ДДС на покупките; Общата стойност по всяка от фактурите е начислена като задължение към доставчика „Сет Груп БГ“ ЕООД *по кредита* на счетоводна сметка 401 – Доставчици. Това обстоятелство обаче не оборва тезата на органите по приходите, че не е налице реална доставка на услуга. Всъщност в хода на ревизионното производство въпросът дали е водено коректно счетоводството на жалбоподателя въобще не е поставян, т. е. той не е спорен. Това обстоятелство също така не е сред мотивите, довели до отказ на правото на данъчен кредит.

В случая без значение е и обстоятелството, дали доставчикът е начислил ДДС в предвидените за това срокове. Във връзка с това не се приема аргументът на жалбоподателя, изложен в жалбата до съда (с. 4 от жалбата), че по отношение на доставките на „Сет Груп БГ“ ЕООД в бюджета ще постъпят две плащания. Първото плащане ще има за източник доставчикът „Сет Груп БГ“ ЕООД, защото той е начислил ДДС в спорните фактури като задължение към бюджета. Второто плащане ще има за източник непризнатото право на данъчен кредит в полза на жалбоподателя, като размерът му ще бъде равен на този кредит. Освен посоченото по – горе, тук отново трябва да се отбележи, че органите по приходите не обосновават отказа на правото на данъчен кредит с обстоятелството, че „Сет Груп БГ“ ЕООД е начислил ДДС в спорните фактури и той е платен като задължение към държавния бюджет.

На следващо място, правото на данъчен кредит не е пряко обусловено от обстоятелството, каква е последващата реализация на услугите по спорните фактури. Във връзка с това неотнормено е твърдението за наличие на последващи доставки от страна на жалбоподателя към „Чернев Клима Инженеринг“ ЕООД. Тук обаче от ключово значение е, че според заключението на вещото лице К., за доставките от „Сет Груп БГ“ ЕООД не са представени документи относно видовете СМР, поради което не може да се изготви подробен анализ. Тоест въз основа на представени документи не може да се установи точно какви СМР са възложени, а оттам да се провери и какви са изпълнени. Във връзка с това не са налице основания заключението на вещото лице да не се кредитира.

Освен липсата на индивидуализиране на конкретни СМР – та в представения договор между „Сила Груп Строй“ ЕООД и „Сет Груп БГ“ ЕООД от дата 15.04.2023 г. (в хода на цялата ревизия неточно е посочена дата 05.04.2023 г.), никъде в него не е посочено конкретно място на изпълнението му. В него единствено е посочено: I. предмет на договора, чл. 1 Възложителят възлага, а изпълнителят приема да извърши срещу възнаграждение, следното: За обект: Изграждане на канализационна мрежа на[жк], район „В.“. След това е уговорен срок на договора,

цена и начин на плащане. Тоест няма яснота за точното място на изпълнение на СМР. Действително мястото на изпълнение на договора, т. е. мястото на получаване на услугата, може да се уговори и в друг документ. Такъв документ е представеният още в хода на ревизията Протокол за извършени СМР № 3 (Акт обр. 19), в който е уточнено Подобект: [улица], част „дъждовна канализация“. Липсата на подробно уточняване на местата за изпълнение на СМР в основния договор обаче е индиция, че той е бил съставен *post factum* с цел формално обосноваване на наличието на отношения между двете дружества. Протоколът за извършени СМР № 3 обхваща период от около месец и половина (от 16.04.2023 г. до 01.06.2023 г.). Съдържанието му не дава възможност да се осъществи контрол какви точно дейности са изпълнени, т. е. на коя дата в кои части от [улица] са извършвани посочените СМР. Вещото лице К. посочва, че не може да изготви подробен анализ относно доставките от „Сет Груп БГ“ ЕООД. Причина за това е липсата на достатъчно документи относно видовете СМР.

Правото на данъчен кредит не е пряко обусловено и от това дали е извършено плащане. Според представените по делото доказателства и заключението на вещото лице, издадените фактури от „Сет Груп БГ“ ЕООД са платени по банков път на изчерпателно посочени в табличен вид дати (л. 135 от делото). Плащанията са извършени чрез *Paysera* – литовска финтех компания за електронни платежни услуги за физически и юридически лица. От „Сила Груп Строй“ ЕООД е извършен трансфер на средства, като средствата са наредени от банковата сметка на дружеството в „Пощенска банка“ АД чрез *Paysera*. В основанието за плащането е записано: „Плащане по договор“. Това обаче не доказва наличието на реално осъществена доставка.

Юридическият факт, с който законът свързва задължението на доставчика за начисляване на ДДС и от друга страна възникването на правото на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставката, е възникването на данъчното събитие. Съобразно чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, данъчно събитие е доставката на услуги, извършена от данъчно задължено лице по този закон, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по чл. 16.

Именно безспорното наличие на предмета на доставките различава настоящия случай от тези по главните производство по съединени дела С-80/2011 и С-142/2011 на СЕС, поради което тълкуването дадено по тези дела не може да служи за прецедент при решаването на настоящия случай. Когато има данни за осъществена доставка и не се спори по този въпрос, само в този случай данъчната администрация не може да постанови отказ на право на данъчен кредит на формални основания. В такива случаи, при които у ревизираното лице е налице предметът на доставката, за данъчната администрация възниква задължение да докаже, че това лице е знаело или е участвало в данъчна измама, за да не се признае право на данъчен кредит. Разглежданият в настоящото производство правен спор не е такъв. Видно от фактическите установявания в настоящото производство не е оборена тезата на органите по приходите, че се касае за нереални доставки. Получателят по доставка, за да упражни правото на данъчен кредит е длъжен да установи всички положителни факти, за да докаже реалността на доставката, но това не е сторено.

С оглед на събраните доказателства в хода на ревизията, трябва да се направи категоричен извод, че спорните фактури не установяват реално извършени доставки, поради което обосновано и в съответствие с материалния закон не е признато от приходния орган правото на данъчен кредит на жалбоподателя. Представените доказателства в хода на ревизията от жалбоподателя по отношение на неговия доставчик „Сет Груп БГ“ ЕООД са недостатъчни, което е установено и от вещото лице. Органите по приходите основателно са отказали да признаят данъчен кредит по спорните фактури, поради което не са налице материалноправните предпоставки по чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за признаване на правото на данъчен кредит в общ размер на 9166.

67 лева по 5 фактури с номера [ЕГН] / 26.04.2023 г., [ЕГН] / 25.04.2023 г., [ЕГН] / 19.04.2023 г., [ЕГН] / 26.05.2023 г., [ЕГН] / 05.05.2023 г., издадени от „Сет Груп БГ“ ЕООД.

На първо място, трябва да бъде отбелязано, че спорните фактури, издадени от доставчика „Сет Груп БГ“ ЕООД, съдържат прекалено обща информация, която не позволява да се установи какъв точно е предметът на доставката. Представени са общо 4 фактури (не е представена фактура № [ЕГН] / 26.05.2023 г.). Във фактури [ЕГН] / 19.04.2023 г., [ЕГН] / 25.04.2023 г. и [ЕГН] / 26.04.2023 г., в колоната „Наименование на стоката / услугата“ е посочено: СМР по договор. В тези три фактури е посочено по идентичен начин следното: колона „Количество: 1. 00“, колона „Цена: 8333. 3333“; колона „Сума: 8333. 33“.

Във фактура [ЕГН] / 05.05.2023 г. също се съдържа описание в колоната „Наименование на стоката / услугата“: СМР по договор. В колона „Количество: 1. 00“, колона „Цена: 16 666. 6667“; колона „Сума: 16 666. 67“. Сума за плащане: 20 000.

В резултат от проведеното съдебно производство, събраните доказателства и заключението на вещото лице К., не се се оборва по никакъв начин тезата на органите по приходите, че не може да се установи как точно е извършена услугата, с какъв кадрови потенциал разполага посоченият изпълнител. Жалбоподателят не успява да докаже, че е получател на реална доставка на услуга, под формата на СМР. Законът за ДДС, Директива 2006 / 112 / ЕО и практиката на СЕС неотклонно приема, че при всички случаи, независимо дали се касае за определяне на косвени или преки данъци, безусловно необходимо е преди всичко да се представят убедителни доказателства за реалност на доставката. Едва след това усилията се насочват към търсене на отговор на въпроса, дали тази вече „реална“ доставка е правилно счетоводно оформена. Дори да се направи извод, че доставките от „Сет Груп БГ“ ЕООД са документално и счетоводно оформени, то не се установява наличието на материалноправните предпоставки за възникване и упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит.

В конкретния случай се касае за доставки под формата на СМР. Органите по приходите основават своите изводи на основата на твърдението, че за да извърши описаните СМР доставчикът „Сет Груп БГ“ ЕООД е нормално да е разполагал с персонал, достатъчен за изпълнението на фактурираните услуги, и съответната материална обезпеченост. Според приходните органи, за доставчика не са установени доказателства за наети работници, безспорно необходими за фактическото изпълнение на фактурираните работи, състоящи се от престиране на труд. Към този аргумент се добавя още един – липсват обективни критерии за избор на доставчика. Доколкото не е установено да има деклариран данни от страна на доставчика „Сет Груп БГ“ ЕООД за наети лица на граждански договори, то действително на обекта не са работили такива лица. Органите по приходите излагат твърдения, че описаните във фактурите СМР не са реално извършени. Жалбоподателят, от своя страна, не се справя с тежестта да докаже присъствието на работници на обекта от страна на доставчика на СМР - „Сет Груп БГ“ ЕООД.

Реалността на всяка една доставка на услуга, включително и във формата на СМР, се установява от информационните и документалните следи, които оставя след себе си. Данъчно задълженото лице, което иска да приспадне ДДС, трябва да докаже, че отговаря на предвидените за това условия. Тези доказателства могат да включват документи, държани от доставчика на услуги, от които данъчно задълженото лице е придобило услугите, за които е платило ДДС (в този смисъл Решение на СЕС от 21 ноември 2018 г. по дело С – 664 / 16) Във връзка с това по делото е представен и приобщен договор за строително – ремонтни услуги, сключен между „Сила Г. Строй“ и „Сет Груп БГ“ ЕООД. В този договор е посочено обект: *Изграждане на канализационна мрежа на[жск], район „В.“*. Представен е Акт обр. 19 – Протокол за извършени СМР № 3 за установяване завършването и за заплащане на натурални видове строителни и монтажни работи,

участък [улица]. Протоколът (Акт обр. 19) обхваща актуваните строителни дейности за периода от 16.04.2023 г. до 01.06.2023 г. В протокола са изброени Земните работи – изкоп с багер в земни почви, ръчен изкоп, извозване на земни почви на временно депо до 5 км., извозване на земни почви на временно депо до 22 км., полагане на пясъчна подложка и засипка, включително уплътняване, направа, преместване и разваляне на плътно укрепване, доставка на земни почви от временно депо до 5 км., вкл. натоварване, доставка на пясък за подложка и засипка, доставка на скални материали за обратна засипка, полагане на обратен насип от подходящи земни почви или скални материали в съответствие с Наредба за управление на строителните отпадъци, водочерпене.

Отделно са описани и монтажните работи – монтаж на канализационни тръби DN / ID400 PE SN8 и изграждане на СКО до имотна граница със средна дължина до 6 m Ф200 PE SN8.

В колони 4, 5, 6 и 7 от Протокола (Акт обр. 19) № 3 са описани единица мярка, количество, единична цена в лева без ДДС и стойност в лева. Протоколът е подписан от представители на двете дружества.

Така представените документи отразяват само формалното възникване на правоотношения между жалбоподателя и търговското дружество, посочено като негов доставчик. Въз основа на представените доказателства (договор от 15.04.2023 г. и Акт обр. 19) не могат да се направят неоспорими изводи за реалност на извършените доставки. Може да се направи извод за формално документиране на развили се между страните търговски взаимоотношения, но не се доказва реалното осъществяване на доставките, документиращи издаването на фактурите.

По отношение на фактура с № [ЕГН] / 26.05.2023 г. съдът намира, че освен липсата на реална доставка, която посочената фактура съдържа като описание в себе си, е налице и хипотезата на чл. 71, т. 1 от ЗДДС. Условието за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит са посочени в чл. 71 от ЗДДС. В разпоредбата на чл. 71, т. 1 от ЗДДС е предвидено, че това право може да бъде упражнено, когато лицето притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115, в който данъкът е посочен на отделен ред – по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. В Директива 2006 / 112 / ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност, изрично е очертано задължението на данъчния субект да съхранява копие от всяка една фактура. В чл. 244 от тази директива е посочено, че всяко данъчнозадължено лице осигурява съхранението на копия от фактурите, издадени от него, или от негов клиент, или на негово име или от негово име от трето лице, като и на всички фактури, които е получило.

Посочената по – горе фактура не е представена от жалбоподателя. Това е видно от доказателствата по делото, вкл. и от констативната част на съдебно – счетоводната експертиза (с. 4). Там в табличен вид е посочено, че фактурата не е представена към момента на изготвяне на заключението на вещото лице. Непредставянето на фактурата прави невъзможно съдът да установи дали тя отговаря на изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС. Ревизираното лице е длъжно да притежава фактури, за да упражни правото на приспадане. (в този смисъл Решение № 10436 от 01.11.2023 г., по адм. д. № 1455 / 2023 г., VIII отделение на ВАС). Жалбоподателят излага аргументи, като посочва конкретна практика на СЕС. Трябва да се посочи, че практиката на СЕС действително е задължителна за националните съдилища, но тя ще бъде приложена, само ако преди това конкретните факти по делото безпротиворечиво сочат, че е налице реално осъществена доставка. Липсата на конкретната фактура прави невъзможно да се установи твърдението на жалбоподателя за реалност на доставката по тази фактура.

Посочените изводи не се опровергават от приетата по делото съдебно – счетоводна експертиза. Спорът между страните е по отношение на обстоятелството на реалност на доставките, които са

обективирани в спорните фактури, както и относно това, дали именно лицето, издател на спорните фактури в полза на жалбоподателя е доставило на същия услугите, фактурирани с тези фактури. Самият факт на издаване на фактурите, тяхното счетоводно отразяване в съответните регистри и извършването на плащане по тях не е достатъчно и необходимо условие, за да се приеме, че е налице реалност на доставките.

При настоящото произнасяне настоящият състав съобрази практиката на СЕС и по точно: Принципът на неутралитет на ДДС налага неговото приспадане по получените доставки да се предостави, ако са изпълнени изискванията по същество, дори и данъчно задължените лица да са пропуснали някои формални изисквания (Решение от 12 юли 2012 г., „Е. – България транспорт” С – 284 / 11, т. 62, и *Salomie & Oltean*, С – 183 / 14, т. 58). Материалните изисквания за правото на приспадане са тези относно самото основание и обхвата на това право, предвидени в глава Първа от дял Х от Директивата за ДДС, докато формалните изисквания за посоченото право са относно условията и контрола върху упражняването му, както и относно правилното функциониране на системата на ДДС, като например задълженията за водене на счетоводна отчетност, фактуриране и деклариране (в този смисъл решение от 11 декември 2014 г., *Idexx Laboratories I.*, С – 590 / 13, т. 41 и 42). Разпоредбите на чл. 168, буква „а“ и чл. 203 от Директива 2006 / 112 / ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност, както и принципите на данъчен неутралитет и на защита на оправданите правни очаквания трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат на получателя по фактура да се откаже право на приспадане на посочения в тази фактура ДДС, когато доставките, за които се отнася последната, не са били действително осъществени, дори ако рискът от данъчни загуби е отстранен, с мотив, че издателят на фактурата е платил посочения в нея данък върху добавената стойност (в този смисъл Определение на СЕС от 4 юли 2013 г. по дело С – 572 / 11) Разпоредбата на чл. 17, параграф 1 от Шеста директива предвижда, че правото на приспадане възниква по времето, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. По силата на чл. 10, параграф 2 от тази директива, данъкът става изискуем, когато услугата е извършена. Добросъвестността или недобросъвестността на данъчно задълженото лице, което иска приспадане на ДДС, е без въздействие върху въпроса дали доставката е извършена. (в този смисъл Решение на СЕС от 27 юни 2018 г. по съединени дела С – 459 / 2017 и С – 460 / 2017 г.)

По разноските:

С оглед изхода по делото, съдът трябва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски, които страните своевременно претендират. Материалният интерес по делото възлиза на 13009. 37 лева (формирана като сбор от 11203. 80 лева + 1805. 57 лева). На основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК в полза на ответника трябва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в общ размер на 1570. 84 лева, определен по реда на чл. 7, ал. 2, т. 3, вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 45 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Сила Груп Строй“ ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], срещу РА № Р – 22220423005156 – 091 – 001 / 20.08.2024 г., издаден от Ф. С. Й. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. и Т. Н. В. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1458 от 07.11.2024 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, като неоснователна.

ОСЪЖДА „Сила Груп Строй“ ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сумата от 1570. 84 лева (хиляда петстотин и седемдесет лева и осемдесет и четири стотинки), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.